

Abstrakt

Tato práce poskytne genealogii metamoderního stavu. Ačkoliv postmoderní sentiment ještě nevyumizel, jeho podoba se proměnila do takové míry, že vágní nálepka postmodernismu se dnes již jeví jako zastaralá. Kulturní sféra se dnes zabývá celou škálou urgentních sociálních, politických a ekonomických skutečností, které jsou dále poháněny klimatickými, finančními a geopolitickými krizemi, na které již postmodernismus nemá odpověď. V průběhu této práce se zaměřím na modernistické a postmodernistické myšlenky, které vyústily v metamodernismus, v němž se možná neintuitivně skloubí modernistická upřímnost a postmodernistická ironie. Dále se zaměřím na rozbor těchto myšlenek prostřednictvím teorie sítě aktérů, navrženou Brunem Latourem. V závěru se pokusím demonstrovat, že metamodernismus poskytuje něco, co postmodernismus ve svém zklamání z modernistických projektů nikdy nabídnout nedokázal: naději.

Klíčová slova

Metamodernismus, Teorie sítě aktérů, Postmodernismus, Nordická škola, Holandská škola, Ironie